

Silventoinen, luutn. Korhonen, jääk. vänr. J. Ruuskanen, joukkueenj. Viitanen, joukkue.

Kapteeni Hannula olikin myöntänyt ase-
koholiannoksen vapuksi, jonka seurauksena
risto oli sikahumalassa ja passitettiin up-
min putkaan, eikä aiotusta etenemisestä
tään. Enempää ei tämä juttu kaipaa
kuinka vielä nykyisinkin upseeristo j
iletä?

— Sotilaskuri ja jääkäri...
Julkaisemme seuraavan suomen k...
loa osoittavan ilmoituksen. Hannu-
lan Pataljoona 2 kompani... 19. Pa-
taloonaan Päälikölle. Siekkinen
käyttäytyy harjoituks...
sastelee jos mitä si...
kaikkein sotilaskuri...
— Kai Siira tulee...
tapaa, niin lyök...

Aukeaman vasen sivu kuuluu eri asiakirjaan.

Vastaava toimittaja: Jukka Rahja.

◆ 3-тя Государственная тип., Петроград, Кабинетская 15 ◆

Punasofilas

Suomalaisen Kommunistisen Puolueen
Sotilasjärjestön julkaisu

N° 3 31 p. Heinäkuuta 1919

Anna kulkea kädessä käteen luotefuille tovereille

Vastaava: Jukka Rahja

Porvarillisen tasavallan ensimmäinen presidentti Suomessa.

Heinäk. 25 p. on eduskunta valinnut Suomessa porvarillisen
tasavallan ensimmäiseksi presidentiksi Kerenskin kanssa kauppoja
käyneen professori Kaarlo Jussi Ståhlbergin. Hänen vasta-
ehdokkaansa, verikoira, kenraali ja vapaaherra Gustaf Manner-
heim, sai vaaleissa vain 50 ääntä. Nyt on siis tähti osaltaan
Mannerheimin laulu lopussa.

Mitä kuitenkin merkitsee tämä presidentin vaali sotilaille,
työläisille ja talonpojille? Ståhlbergin valinta merkitsee, että
kapitalistinen riisto ja sorto tulee säilymään edelleen. Väärin-
käytökset ja kavallukset armeijassa ja intendentuurissa rehoit-
tavat eteenpäin. Pääoman mahti ei ole lakannut sanelemasta
käskyjään. Se on vaan peitelymässä muodossa piilottanut
kyntensä. Sotilasten, työläisten ja talonpoikain pettäminen ja
nenästäväeläminen jatkuu.

Ulkopoliittisessa suhteessakin on presidentinvalinta säilyt-
tänyt vieraiden valtojen vaikutuksen Suomen politiikkaan. Liit-
tolaismaat ovat oleellisesti sanelleet valintaperusteet. Juoksu-
poika Holsti on pantu uurasamaan liittolaismaiden imperialis-
tien asioissa. Kun nuo lurjukset huomasivat, ettei Suomen
kansaa tahdo lähteä verileikkiin tsaristis-mannerheimiläisissä
merkeissä Neuvosto-Venäjää vastaan, niin yritetään imperialisti-
saakelien taholta saada Suomen kansa käymään verisotaan »de-
mokratian» ja porvarillisen »radikalismien» merkeissä, jotta nuo

438 ARK.
KPI.

Kaikkien maiden köyhä-
listö, liityköö yhteen!

Ase työläisen ja talon-
pojan kädessä on yhteis-
kunnallisen vallankumo-
uksen chto

maailmanpolitiikkaa johtavat saisivat nyt pysähdysaikaa ja siten uudelleen kävisivät myös Suomenkin avulla vaarallisinta vihollistaan: Neuvosto-Venäjää vastaan. Tätä peliä on suomalaisen työläisten, sotilasten ja talonpoikain varottava ja se on paljastettava aikoinaan huolimatta siitä, että sosialidemokraatit ja maalaisliitto, jotka ovat porvarillisia häntyripuolueita kumpikin, antavatkin kannatuksensa sille.

Ståhlbergin valinta osoittaa ennen kaikkea selvemmin, että meidän on hylättävä ajatus porvarillisen tasavallan tukemisesta. Meidän on sensijaan päästävä Suomen Sosialistiseen Neuvostotasavaltaan. Siihen on pyrittävä ja sitä varten on varustauduttava kumousliikkeeseen mitä tarmokkaimmin. Tämä varustautuminen on siksi tarpeen, että voi sattua, että Suomessa uusi porvaris-demokraattinen hallitus, jolla on sosialistipetturien kannatus, teurastuttaa työläisiä, sotilaita ja talonpoikia sisäisen rauhan ylläpitämisen nimessä, eikä niinollen riistävästä kapitalismista päästä muuten kuin asevoimalla tukahuttamalla porvarien, upseerien ja kaikkien herrojen valta, että työläiset, sotilaat ja talonpojat saavat vallan kouriinsa.

Toveri.

Huhut Puna-Armeijan „hyökkäyksestä“ Viroon ja Suomeen.

Neuvosto-Venäjän varma selitys.

Suomen ja Viron lahtarihallitukset ovat kaiken aikaa provosoineet kansojaan sillä, että Neuvosto-Venäjän Puna-Armeija hyökkäisi Suomeen ja Viroon. Tuo provokatsioni on mennyt pikkuporvareihin ja talonpoikiin ja ne ovat saatu siten kannattamaan näiden maiden lahtarihallitusten valloituspolitiikkaa, joka on ilmennyt siinä, että nämä porvarishallitukset yrittävät vallata suoranaista Neuvosto-Venäjän aluetta, kuten on käynyt Aunuksessa, Pietarin läänissä ja Pihkovan suunnalla.

Neuvosto-Venäjä on aina sanonut, ettei se käy sotaa Suomen ja Viron työläisten ja talonpoikain kanssa, eikä halua valloittaa näiden maita, mutta se tahtoo suojella itseään näiden maiden lahtareilta, jotka ovat Englannin rosvoimperialismin palveluksessa, sekä sen takia se antaa Puna-Armeijallaan päihin rosvoja, jotka sen rajojen yli tulevat.

Yhäti uudelleen on Neuvosto-Venäjän puolesta vakuntettu, ettei tältä taholta hyökätä Suomen ja Viron kimppuun. Siitä todisteena on vielä 24/VII seuraava Neuvostotasavallan sotakeskustoista Pietariin tullut sähkösanoma, joka kuuluu:

»Suomen ja Viron porvarilliset hallitukset levittävät huhuja siitä, että Punanen Armeija muka aikoo hyökätä Suomen ja Viron alueille. Nämä porvarillisten hallitusten ilmoitukset ovat silkkaa valhetta. Ei yksikään Punasen Armeijan osasto ole astunut eikä aio astua Suomen ja Viron rajojen yli, mutta sensijaan Suomen ja Viron valkokaartilaisjoukkioit tulemalla Neuvosto-Venäjän rajan yli käyvät julkisotaa sen alueella säälimättä tuhoten rauhallista väestöä ja tuottaen kaikkialle kuolemaa ja hävitystä. Tasavallan vallankumouksellinen sotaneuvosto käskää Teitä kerkottamaan kaikki valkokaartilaiset joukkioit, jota ovat Suomesta ja Viirasta tunkeutuneet Neuvosto-Venäjän alueille. Samalla on teidän huolehdittava edelleen siitä, ettei yksikään teille uskotuista osastoista mene Suomen ja Viron rajojen yli. — Tasavallan vallankumouksellisen sotaneuvoston piheenjohtajan sijainen E. Skljanskij. — Ylipäällikkö Kamenev. — Tasavallan vallankumouksellisen sotaneuvoston jäsen S. Gusev. — Ukoaslain kansankomissaari Tshitherin».

Tässä varsin selvästi sanotaan, mikä on Neuvosto-Venäjän vastaus lahtarien hyökkäyksiin Suomesta ja Viirasta. Mikä olisi estänyt neuvostojoukkoja Viteleen taisteluiden jälkeen hyökkäämästä Suomeen ja tunkeutumasta Sortavalaan saakka laivaston avulla? Ei mikään. Kuitenkaan tätä ei tehty. Punaisissa joukoissa oli hyvä kuri, joka alistui päälliköiden määräyksiin, vaikka lahtareille olisi pitänyt antaa tarpeen mukaan. Mikä myös olisi estänyt punaisia joukkojamme vastaamasta Rajajoella lahtarien tuleen, kun ne provosoiden ovat ampuneet Neuvosto-Venäjän puolelle. Tämä provokatsioni oli huutavin silloin, kuin eduskunnan »lähetystö» kävi rajalla »tutkimusreisilla», ja jolloin upseerioukaleet ampuivat edustajia, mutta sanoivat sen tapahtuvan punajoukkojen toimesta. Sanottakoon vielä kerran, ettei Rajajoen puolelta ole ammuttu ainoatakaan laukausta Suomen puolelle. Vain silloin kuin lahtarioukaleet ovat tulleet rajan yli ryöväimään ja murhaamaan, niin on niille annettu se, kuin niille kuuluu.

Tämän takia on Suomessa olevain kumouksellisten ainesten varottava joutumasta lahtarien provokatsionin uhriksi sen joh-

desta, että sanotaan »Puna-Armeijan hyökkäävän Suomeen». On päinvastoin sanottava, ettei venäläinen Puna-Armeija hyökkää sinne. Omassa maassa ovat ne voimat, jotka kumouksen suorittavat ja lahtarien päät nitistävät sekä rakentavat uuden Neuvosto-Suomen, jossa rauha ja onni vallitsevat.

Toveri!

»Punasotilaan» toimitus tietää, että mannerheimiläisten suojeluskuntavallta on luhistumaisillaan. Neuvosto-Suomi on syntymäisillään. Suomen valkoisessa armeijassa on tuhansia sellaisia sotilaita, jotka haluavat oman lehtensä. He eivät kärsi upseerien mustaa »Suomen Sotilas»-nimistä haaskaa. »Punasotilas» on nyt perustettu sotilaiden toivomuksesta. »Punasotilas» on Suomen rehellisen sotilaan lehti, ja se tahtoo levittää jokaiseen komppaniaan, jokaiseen patteriin, panssarijunaan, sotalaivaan ja lentokoneeseen. Se tahtoo pyrkiä kaikkialle, jossa suomalainen sotilas jikukselee.

Sotilastoiverit kaikkialla!

Levittääkää omaa lehteänne »Punasotilasta». Järjestäkää asiamiehiä ja kirjeenvaihtajia kaikkialle. »Punasotilas» syntyi 20. 7. 1919 pienoisena, kuten lapsi ainakin. Pian on se vaurastuva ja voimistuva nuorukaiseksi, voimakkaaksi sotilaiden äänitorveksi. Pian se alkaa syöksemään 12-tuumaisen järeydellä vallankumouksen tulta ja tulikiveä kaikille ilmansuunnille. Se puhalttaa kumouksen shrapnelleita Muurmannin rannoilta Inkerin aukeille saakka. Se puhalttaa Aunuksen raukoilta rämeiltä Tornion ja Lapin tuntureille. Kaikkialle kulkee »Punasotilas». Mutta se tekee kaiken tämän vain siinä tapauksessa, että toverit sotilaat kaikkialla auttavat »Punasotilasta» eteenpäin, ja kirjoituksillaan muistavat lehteään.

Järjestäkää kaikkialle salaiset paikat, mistä »Punasotilasta» levitetään, ja mihin kirjoitukset toimitukselle jätetään, että ne toimituksen puolesta noudetaan. Jokainen vaan tehköön velvollisuutensa. Enempää ei tarvitse kenenkään tehdä.

Lausumme tervehdykset Suomen valkoisen armeijan kaikille sotilaille.

»Punasotilaan» toimitus.

Toveritervehdys.

(Lähetetty »Punasotilalle».)

Toverit Neuvosto-Venäjän Puna-Armeijan suomalaisissa rykmenteissä ja sotakouluissa: Saimme sattumalta tänään nähdä »Punasotilasta» n:o 1. Ilomme oli suuri nähdessämme, että sellainenkin lehti alkaa maailmassa ilmestyä. Päätimme pienen toverisakin kesken, että mekin yritämme »Punasotilalle» lähettää pienen terveisin, jos sattuisi perille osumaan. Vaikeata on saada nykyisin postiyhteyttä kanssanne, mutta mahdollonta se ei liene, huolimatta siitä, että juopa, visusti vartioitu juopa on välillämme.

Toverit Puna-Armeijassa! Olemme jännitettyinä seuranneet taisteluitanne vapaan Venäjän raskailta rintamilta. Olemme olleet tietoisia siitä, että suomalaisetkin punarykmentit ovat olleet tulussa kaikilla ilmansuunnilla. Raskaina, synkkinä helkinäne olemme teidän suruunne ottaneet osaa. Ilonneet olemme kanssanne lahtaririntamien murtuessa. Rehellisen toverin osaaottavaisuudella seuraamme edelleen askeleitanne. Tyydytyksellä ja toivorikkaina kuuntelemme upseeriokaleidemme sadatuksia siitä, että »punikitkin» ovat kouluuttaneet itselleen upseeriston ja harjoittaneet armeijan, joka niin suuremmoisesti kunnostautui Aunuksessa. Neuvosto-Venäjän miljoonaisen Puna-Armeijan satojen rykmenttien joukossa ovat tietenkin suomalainen punarykmentti tälläkertaa vielä vaan pienenon niiveljakso. Mutta se on sitä enään vaan jonkun aikaa. Me olemme lujasti vakuutettuja siitä, että ne ajat eivät ole kaukana, jolloin maailman vallankumous merkitsee historiaansa syntyneeksi muuden muassa myöskin Neuvosto-Suomen. Neuvosto-Suomi pysyy luomaan myöskin Puna-Armeijansa.

Sen Puna-Armeija ei jää joutavaksi kuolleeksi niveleksi. Siitä syntyy voima, joka tahtoo ja kykenee olemaan tekijänä silloin, kuin kaiken maailman mannerheimit kurjine laumoineen lopullisesti jauhetaan nuuskaksi ja puhalletaan maailman tuuliin. Me, jo nyt Suomessa olevat soturit, haluamme olla siinä iskussa mukana. Me varustamme ja vahvistamme rivejämme kaikkea hyvää silmällä pitäen. Sadottain tosin on poikiamme hävinnyt joukostamme. Heidät vallankumouksellisina on siirretty vankiloihin, mutta me yhä yritämme.

Ohjelmamme on selvä. Työväen mukana! Vaiko työväkeä vastaan? Vaihtoehtoa ei enään ole olemassa. Me emme ole

pääoman pistimiä, joilla toveriemme sydänveri lasketaan vuotamaan. Me olemme teidän tovereitanne. Me olemme Suomen Puna-Armeijan pohjajoukkoa.

Eläköön Neuvosto-Venäjällä taistelevat punikit. Eläköön Neuvosto-Suomi!

Viipurissa 22. 7. 19.

Joukko valkoisen Suomen sotilaita.

Suomen laivasto konnien käsissä.

Eivätkö merisotilaat tee tiliä koppalevien upseerien kanssa?

Suomikin on saanut laivaston. Sen pääasemapaikkoina ovat Viaporin, Viipurin ja Koiviston sekä Hangon satamat. Olet tuossa laivastossa ovat sellaiset, että se noslaa merisotilaiden sisua. Meille nim. kirjoitetaan, että Suomen laivasto on suurimmaksi osaksi konnien kourissa, jotka yrittävät sen kautta turvata omaa asemaansa.

Laivastoon on päällikkökunnaksi haalittu kaikenkarvaiset huligaanit reserviupseereiksi ja kansiupeereiksi sekä kommandoiksi. Ne ovat suurimmaksi osaksi ruotsinkielistä lurjusnuorisoa, joka meriväen upseerien takeissa herrastelee kaupungeissa, mutta joiden ammattitaito on varsin alhainen. Meriesikunnan päällikkönä on ent. tsaarivallan aikuinen upseeri von Schultz, joka ei osaa sanaakaan suomea. Tämä herrasroikale on laivastoon haalinnut mikäli kerrotaan, Mannerheimin nimenomaisella valtuudella suuren määrän venäläisiä laivastoupseereita, jotka ovat varanneet Punaista Itämeren laivastosta. Tarkoituksena lienee siis miehittää Suomen laivasto venäläisillä, että sitten kuin venäläisten lahtarien Mustanmeren laivasto, josta on suunnitelluja, tulee Itämerelle, niin Suomen laivasto on valmis nostamaan ent. Niku Verisen lipun.

Miehistöä laivastoon seulotaan tarkasti. Vain ruotsinkielisiä varmoja ja varakkaanpuoleisia miehiä otetaan merimiehiksi. Merikadeteiksi pääsee vain joitakin aatelispenikoita. Meriupseerin ammattia ulkomailta oppimaan ei pääse kukaan työläis- ja talonpoikauskodeista lähtenyt. Vain herrasroikaleita siinäkin suhteessa suositetaan. Arvaa silloin, minkälainen on laivaston päällystön ammattitaito.

Laivastossa on ilmennyt niin suuria epäkohtia, että ent.

laivaston komentaja von Bonsdorff sai potkut ja hänen tilalleen nimitettiin yleisesikunnan eversti Oskari Enckell, joka samalla hoitaa yhdistettyä rannikkotyöstön päällikkyyttä. Mutta eipä tuostakaan ole tullut parannusta. Olosuhteet ovat entiset. Järjestelmä säilyy entisellään, ja upseerikonnat herrastelevat edelleen laivoissa.

Miehistön keskuudessa on kiihtymystä olojen vuoksi. Se on taas aiheuttanut rangaistuksia. Muutamia miehiä on pistetty meriväen vankilaan ja ankaroita ukaaseja on annettu, että jos »rauhallisuus» särkyi, niin kova on edessä.

Kuitenkaan ei tuo saisi säikyttää kumouksellisia merisotilaita. Tullee yhtä rohkeasti kohottaa punalippu, kuten ovat tehneet ranskalaiset toverinne Libaussa ja Sevastopolissa. Kaihan suomalaisetkin merisotilaat seuraavat saksalaisten toveriensa jälkiä ja heittävät mereen upseerit, jotka kiusaavat sekä komentavat heitä. Vapauttaa Suomen laivasto upseerikonnistanne sekä olkaa ensimmäisiä miehiä aloittamaan vapaustaistelu, kun se alkaa. Ja kun tämän teette, niin löydätte veljiä toisten Itämeren laivastojen miehistöjen keskuudesta. Merisotilaat Suomessa, tehkää laivastostanne *Neuvosto-Suomen Puna-laivasto*.

Viaporin laivaston merisotilas.

Vetoumus Suomen sotilaihin.

Meitä on täällä yhdessä Suomesta ent. Laatokan jalkaväkirykmentistä ja Pohjois-Savon rykmentistä tulleita sotilaita jo kuusi. Me olemme iloisia, että olemme päässeet vapaaksi tyrannivallan kahleista ja olemme päässeet suojelemaan työläis- ja talonpoikaisten Neuvosto-Venäjän oikeuksia.

Toverit Suomessa! Kuinka kauvan te viihdytte raa'an upseerivallan komennettavana. Ne ovat kätensä tahranneet kansan veressä. Ne ovat katalasti surmanneet kymmeniä tuhansia työläisiä ja edelleenkin ne tahtovat tukahuttaa kaikki työväen yritykset vapautua hirmuvallan kahleista. Teitä sotilaat aikovat ne käyttää apunaan surmataksaan Suomen työläisiä ja talonpoikia. Teitä ne aikovat lähettää Neuvosto-Venäjää vastaan tukahuttaakseen viimeisenkin valonsäteen, joka valaisee tietä vapautta ja valoa kohti.

Ettekö muista, kuinka katkerasti kirolittit viime kesänä upseerien rajatonta valtaa, ja kuinka upseeristö kohteli teitä?

Alkää uskoko enään upseerien vaiheita. Ettekö itse ole tulleet huomaamaan, että teitä petetään. Nouskaa ja murskatkaa upseerien ja porvarien raaka valta. Vapauttakaa kansa niiden kahleista.

»Voi raakaa rahavaitaa,
joka kansaa kiduttaa!
Voi sitä onnetonta,
joka heitä kannattaa!

Sä käännä heti tiesi!
Käy kansaa turvaamaan!
Niin elämis on taattu.
Sä löydät onnes' ikuisen.»

Petrosavdskissa 23. 7. 1919.

Kuusi suomalaista Laatokan jalkaväkirykmentin ja Pohjois-Savon rykmentin sotilasta.

Suomalainen upseeristo veljeilemässä?

Rajajoella tuli 22. 7. klo 5 ip. n. 20 suomalaista upseeria, jotka halusivat puhutella Puna-Armeijan suomalaisia päälliköitä. Upseerien joukossa oli jääkäriupseereita ja pyysivät ne tietoja Neuvosto-Venäjän oloista. Puoleltamme rupeesi keskustelemaan tov. M. Kokko. Selitettiin Neuvosto-Venäjän kantaa rajakysymyksessä ja sanoen, ettei Rajajoen tältä puolen ammuta laukaustakaan, vaan päinvastoin jokainen saa rangaistuksen, joka ampuu Suomen puolelle, sanoivat jääkäriupseerit, että he ovat tyytyväisiä annettuihin selityksiin, ja että hyvä on tavata suomalaisia punaupseereita.

Aikaisemmin ovat lahtariupseerit olleet hyvin korskeita. Nyt olivat hyvin kilttejä ja varovaisia. Näytti siltä, että upseeristokin yrittää tulla punaiseksi ja päästä veljeilemään suomalaisten punikkien kanssa, vaikkapa luonnollisesti tälle ensimmäiselle yritykselle ei olekaan pantava niin suurta merkitystä.

Aikakaapa vakavassa mielessä siirtyä meidän puolellemme, niin voivat jääkäriupseerit saada paljon aikaan. Meillä on jo täällä Puna-Armeijassa paljon punaisia jääkäreitä. Seuratkaa pa toisetkin heidän antamaa esimerkkiä.

Kuuhunta Suomen armeijassa.

Viaporissa on istunut 5/VII sotaoikeus. Se on tuominut 22 Helsingin vartiopataljoonan I:sen ja II:sen komppanian soturitoveria vankeuteen siitä, että pojat kieltäytyivät tekemästä sotilasvalaa. Tuo sotilasvalasta kieltäytyminen ansaitsee huomiota, sillä se on ollut viime aikoina aivan yleistä Suomen armeijassa. Se on saattanut upseeriston hermostumaan ja syytä lieneekin.

Helsingin vartiopataljoonan miehistö ei ole ainoa, joka on valasta kieltäytynyt. Viaporissa on muitakin joukko-osastoja, joissa miehistö on valasta kieltäytynyt. Se on oikein alleviivattava, että kieltäytyminen on saanut joukkoliikkeen luonteen. Saamiemme tietojen mukaan on solaväessä tämän johdosta rangaistu sotilaita eri tavalla joko kovemmin tai ankarammin. Tosi-asiana tulee nim. pysymään, että Viaporissa on vangittuja sotilaita paljon.

Kun sotilaita on noin paljon vangittuina, niin on sotilaiden ruvettava vaatimaan, että sotilaat vapautetaan vankilahelveteistä. Esim. jääkäri Fredrik Poltoa kidutetaan vankilassa Helsingissä. Eikö tuo nosta edes jääkärien sisua, että heidän miestään vanhat seyniläiset urkkijat ja provokaattorit, jotka ovat pääesikunnan 3:nnen osaston palveluksessa, pieksävät ja kiduttavat suomalaisia jääkäreitä pahemmin kuin tsaarinaikuiset vanginvartiijat Pietarissa Spalernajan vankilassa, jossa muutamia herrasjääkäreitä istui.

Tehkää toverit loppu moisesta. Pienissä ryhmissä pohtikaa asiat, ja kosto niille, jotka työläis- ja talonpoikais-sotureita sekä työläisjääkäreitä kiduttavat.

Kielletty laulu Suomen armeijassa.

Suomen armeijassa ovat sotilaat sepittäneet lauluja, joita he laulavat upseeristonsa harmiksi. Meillä on tilaisuus julkaisella eräs laulu, joka on yleisesti tunnettu suomalaisen armeijan keskuudessa. Etenkin käytettiin sitä Laatokan jalkaväkirykmentin No 6 miehistön keskuudessa. Upseeristo kielsi laulua laulamasta useita eri kertoja rangaistuksen uhalla, mutta siitä huolimatta laulut kaikuivat. Sitten päiväkäskyssä kiellettiin laulanta 12 vuorokauden kovennetun rangaistuksen uhalla. Jot-

kut soitut istuivatkin tuon ajan, mutta ei siitäkään sisu lauh-
tunut.

Kielletty laulu on seuraavanlaatuinen:

»Soltupojan laulu.

(Välikaisen sotaväen sepittämä.)

1. Soltupoika Suomenmaan
Hän nälkää kärsiä saa.
Kun soppajuuria annetaan
ja hän luuta nakertaa.

2. Ei riitä leipäannos,
ei puoleksikaan.
Onkos' sitten ihme,
jos hän joskus varastaa.

3. Herrat kyllä säännöllisest'
saavat »sapuskaa».
kun ravintolat heillä ovat
upseeriklubillaan.

4. Mutt' Seinäjoen pojat
vast'sankareita on.
Kun ensimmäisnä Pohjanmaalt'
ne käyvät taistohon.

5. Vaan Viipurissa ollessaan
he lomaa pyysivät.
Mutt' vastaukses' herrat
heit' tyrmään sulkiivat.

6. Nuo poliittiset asiat
ne mieltä synkistää,
kun monarkia ylemme
taas luopi kahleitaan.

7. Toivomus on työmiesten
ja talonpoikien:
ett' Suomessa' ei ois' valta
monarkistien, mutt' valta työväestön.

8. Mutt' kerran aika tulee viel',
ett' sotilaat valventuu.
Saan varotukses' sanoa,
se, herrat, tietäkää.

Tämä laulu on syntynyt niiltä ajoilta, kun monarkistit yrit-
tivät saada kuningasvaltaa Suomeen. Mutt' laulu osoittaa soti-
lasten vastarinnan halun upseeristoa kohtaan. Sopiipa siis laulua
laulaa edelleenkin. Etenkin koskee tämä Viipurin rykmentin
sotilaita Karjalan kannaksella, sillä Viipurin rykmentti on entin-
nen Laatokan jalkaväkirykmentti.

Lähetäkääpä sitten tietoja, vieläkö upseerit pistävät teitä
koppeihin. Jos he sen tekevät, niin antakaa päihin ja sitten
tuokaa joukolla meidän puolellemme.

Sotilaskarkurit ja lahtarit.

Sotajoukkojen ylipäällisyys valittaa, että Suomessa on sotilas-
karkureita tavattomassa määrässä. Jo nyt vankilat ovat niitä
täynnä, mutta siitä huolimatta karkulaisuus jatkuu. Tämä
kaikki on puheen alaisena kasarmeissa, joten villitys jatkuu
edelleen.

No nyt usutetaan näiden sotilaskarkurien kimppuun suoje-
luskuntalaharit kiinniottamaan sotilaita ja viemään heitä up-
seerien pieksettäväksi. Antavatko sotilaat itselleen näin tehtä-
vän. Ei. He yrittävät panna vastaan asevoimallakin ja ovatkin
muutamissa pitäjissä meille saapuneiden tietojen mukaan anta-
neet lahtareita päihin.

Mutt' näillä aseellisilla esiintymisillä on hajanainen luonne.
Sotilaskarkurienkin joukot olisi keskitettävä suuremmin jouk-
koihin. Jos taas tämä ei kävisi päinsä, niin olisi parasta olla
karkaamatta, mutta sen sijaan omista joukko-osastoista valmis-
taa pienissä ryhmissä kerrassaan kumousliikettä upseeristoa
vastaan, niin silloin pääsee koko roskasta yhdellä kertaa.

Tuo sotilaiden karkaaminen ja aseelliset yhteentörmäykset
lahtarien kanssa osoittavat kuitenkin, että soturit ovat oikealla
kansan puolella, mutta suojeluskuntalaiset ovat herrojen puo-
lella. Sen takia kirotkaa nuo saatanan lahtarit Hiiden kattilaan
ja valmistautukaa iskemään niitä, kun soturien aika tulee.

Suomalainen ohra.

Suomen armeijan ylipäällikkön, Mannerheimin, esikunnan yhteydessä on ollut nk. 3:s osasto, jossa erikoisesti »passiosasto» on ansainnut kannuksensa. Se laitos on ollut perustettuna Mannerheimin oman silmälläpidon alaisuuteen, että tuolla verikoiralla olisi tilaisuus palkkaamiensa kätyrien kautta saada lahjareille epämieluisat ainekset päiviltä pois.

Nyt on tuo »passiosasto», joka on oleellisesti ihmisten pikkusäms- ja kidutuslaitos, lahtunut muuttamaan nahkaansa. Sen upseeristo on eronnut, ja koko laitos pantaisiin sisäministerin hoidon alle, jottei urkkijalauman syöttäminen niin silmäänpistävää olisi. Kuitenkaan ei tuota ole uskottava. Vanha sontalaja jää edelleen jalelle. Entiset virkaryssien aikuiset poliisit ja lurjukset ovat siellä nyt parhaimpina miehinä yhdessä perustuslaillisten lurkkien kanssa. Vielä edelleen tulee 3,000 urkkijaa ja provokaattoria terrorisoimaan työkansaa.

Pankaa sen takia mieleen nyt tarkasti kaikki urkkijat ja kätyrit. »Passiosaston» arvoisa päällikkö Harad Hongisto, joka on Mannerheimin oikea käsi, koska M. on prenikalla H:n muistelanut, on otettava luetteloihin. Paljastetaan sitten aikanamme koko tämä roska ja annetaan roistoille ansaittu rangaistus.

Ohranan miehet ja lahtarit on ensiksi muistettava, kun valta meille siirtyy ja siksi sotilaidenkin on merkittävä muistiin jokainen, joka upseeriston tai »passiosaston» määräyksestä korvaksi joukkoihinne asetettu on.

Urkkijoille ja roikaleille on annettava koiran kohtalo.

Sotilaatko lakonrikkureina?

Suomesta tulleet tiedot kertovat, että satamatyöläislakkoilaiden töitä Turussa ja Helsingissä ovat osaksi aloittaneet suorittaa jotkut sotilaat. Kuitenkaan ei mainita, mistä joukko-osastoista nuo luokkansa petturit ovat. Tuo kaikki tuntuu niin omituiselta, että siihen täytyy kajoa.

Soturit! Alkää työläisten ratkaisevalla hetkellä menkö lakonrikkureiksi, sillä siten te lyötte omia etujanne korvalle. Päinvastoin on jokaisen kunnollisen työläis- ja talonpoikaissoturin selitettävä vähempilajuiselle toverilleen, että lakonrikkuriksi meno on yksi suurimpia rikoksia, jonka työläinen voi tehdä.

dä, ja että herrat vaan hymyilevät, kun soturit tulevat tekemään töitä. Jos tämä ei riitä, niin on soturitoverien annettava toverikuria »pimeille veljille». Jollei tämäkään auta, niin on olemassa keino, joka lopulta tehoaa. Sen tajuaa jokainen soturi.

Työläis- ja talonpoikaissoturit! Tehkää tässä lakkoasiassa kuten tekivät vangitut punakaartilaiset, jotka tuoliin Tammisaaresta Hankoon lakkorikkuriksi. He osaksi eivät jaksaneet liikkuu, joten eivät voineet uhkauksienkaan jälkeen ryhtyä työhön. Mutta suurimmaksi osaksi he kieltäytyivät lakonalaistesta työstä, joten heidät oli takaisin lähetettävä Tammisaareen. Tehkää soturitoverit samoin, niin saatte koko työkansan luottamuksen puolelenne!

Lakko jatkuu edelleen. Se on taloudellinen. Kuitenkin voisi taloudellisiin vaatimuksiin lisätä vielä vaatimuksen vangittujen punakaartilaisten ja sotilasten vapauttamisesta sekä suojeluskuntalaisten hajottamisesta, sillä ne ovat niin paljon konnantevoja tehneet, että moisista roikaleista olisi päästävä ensi tilassa.

Vielä sentään lopuksi soturitoverit! Avustakaa lakkoilaisia. Pankaa heidän hyväkseen toimeen rahankeräyksiä sekä vaatikkaa vangittujen tovereittenne vapauttamista. Porvarien on pakko antaa perää, sillä lahtarivalla on varsin suuressa määrässä heikontunut.

Punasoturi.

Suomalaiset sotilaat ja inkeriläiset lahtarit.

Suomen puolelle on siirtynyt inkeriläisiä lahtareita, jotka pettären houkuttelevat nuoria miehiä Inkeristä Suomeen. Siellä on lahtarien toimesta muodostettu näistä inkeriläisistä ja niihin liitetyistä puolvenäläisistä aineksista roistojoukkoja, jotka »Inkerin vapauttamisen» nimessä tekevät sissiretkiä Neuvostovenäjän alueelle ja murhaavat ihmisiä. Samaten ovat nämä rosvokoplat ruvenneet pitämään »rintamaa» Suomen lahtarihahituksen tukemana Kirsalosta tuonne Rautuun saakka, jossa inkeriläisiä joukkoja m. m. muodostetaan.

Noiden inkeriläisten lahtarien ja suomalaisten vartiosotilasten välit eivät ole hyvät, eivätkä niiden tarvitsekaan olla. Päinvastoin suomalaisten soturitoverien annettava inkeriläisiä rosvojoukkoja selkään isku, että helpommin hajautuvat. Ne inkeriläisistä, jotka ovat petettyjä ja ovat neuvostovalan kannal-

ja, tulkoit meidän puolellemme, mutta toisia kehoitamme suomalaisia sotureita vieromaan ja karkoittamaan rajoilta, etteivät ne saisi rajarauhaa rikkoa.

Nuo inkeriläiset roistojoukot juulevat, että ne jaksavat taistella Neuvosto-Venäjää vastaan. Lienee jokaiselle selvää, että jos Neuvostovalan taholta keskitetään joukkoja näitä rosvoja vastaan, niin kyllä siinä lähtö tulee eteen. Silloin tulee myös Suomen taholla ymmärtää, että joukkojen keskitykset ovat roistolaitarien päiden varalle.

Bolshevikkien voitot Turkestanissa.

Suomessa on ollut yleisenä luulona, että Aasiassa ei ole neuvostotasavaltaa. Tämä ei ole totuudenmukaista. V:sta 1917 alkaen on ollut olemassa Turkestanin Sosialistinen Neuvostotasavalta. Sen kimppuun ovat kyllä käyneet englantilaiset Persiassa ja Taka-Kaukasian puolelta sekä kasakkalahtarit (Orenburgin ja Uralin) pohjoisesta. Tämän Neuvostotasavallan yhteys Neuvosto-Venäjän kanssa on ollut katkaistuna, ja Turkestanissa ovat olleet odottamassa maailman rikkaimmat puuvillavarastot päästäkseen Neuvosto-Venäjän tehtaisiin.

Nykyisin on ollut ratkaisevia tapahtumia Turkestanin punaisella rintamalla. Englantilaisen hyökkäys Persiasta käsin on torjuttu. Nuo roikaleet on ajettu melkein Ashabadin kaupunkiin saakka. Valloitettiin Mervin, Tedshendin ja Kushkan merkittävät kaupungit. Alistettiin Neuvosto-Turkestanille suosiollisiksi Bukharan ja Khivan läänikunnat pääkaupunkineen. Turvatettiin neuvostotasavallalle varmuus Aralin-järvellä sekä Persian vallankumouksellisille osoitettiin, että Turkestanin proletariaatin jänlevä käsi iskee englantilaisiakin voimakkaasti. Myös nämä voitot ovat varmentaneet vallankumoukselliskansallisten afgaanien asemaa taistelussa englantilaisia vastaan Indian rajoilla. Voitot ovat nostattaneet vallankumouksellista mielialaa Indiassa, ja tämän syyn takia ovatkin englantilaiset ruvenneet siirtämään joukkojaan Kaukaasiasta Persiaan sekä kokoavat joukkojaan Indian rajoille, jotta nämä joukot käytettäisiin hyökkäykseen Neuvosto-Turkestanin kimppuun, sillä se englantilaisten imperialistien mielestä on liika likellä Indiaa, maata, jota Englannin porvaristo riistää viimeiseen veripisaraan saakka.

Toisena merkittävänä voittona on mainittava, että turkestanilaiset neuvostojoukot ovat voittaneet Aktjubinskin luona Dutovin kasakkajoukot, joten voi odottaa, että yhteys venäläisten neuvostojoukkojen kautta saadaan aikaan Orenburgin kautta. Tämä voitto on katsottava johtuvaksi niistä suurista voitoista, joilla on murskattu Koltshakin armeijat.

Neuvosto-Turkestanin kuuluu siis laajoja alueita, ja aseissa ovat siellä vain työläiset, jotka siis 2 vuotta ovat siellä taistelleet oman neuvostovaltansa puolesta. Tuo taistelu osoittaa, että punainen armeija on ensiluokkainen tappelijä, kun sillä on oikea asia puolellaan. Antakoon Neuvosto-Turkestanin esimerkki suomalaisillekin vallankumouksellisille sotilaille varmuutta taisteluunsa, jota he tulevat tavallaan käymään englantilaisia imperialisteja vastaan. Englannin imperialismi on Neuvosto-Turkestanin pahin vihollinen ja samaten on Suomenkin laita, joka on sidottu voittaneen Englannin imperialismiin voittovaunuihin. Koska Neuvosto-Turkestanissa ovat aseet käännetty Lahtari-Englantia vastaan, niin Suomessakin on sotilasten vastustettava englantilaisia upseeriherroja ja englantilaista vaikutusta, joka ilmenee Mannerheimin politiikassa. Suomalaisen vallankumouksellisten sotilasten on muokattava menettelytapansa toisten kumouksellisten mukaisiksi. Jos Suomeen tulee käskemään englantilaisia upseeriherroja, sotilaslähetystöjä ja englantilaisia palkkajoukkoja, niin kaikkia näitä vastaan aseet ja kaikki toiminta. Tulee nim. muistaa, että englantilaiset imperialistit kääntätkseen vaaraa pois Indiasta Turkestanin puolelta ovat valmiit Suomen kautta tulemaan Pietarin kimppuun, jotta siten välttyisi huomio pois Indiasta, eikä voitaisi Pietarin suunnalta lähettää sinne apua, jossa englantilaisten ostamat kasakkajoukot saavat selkänsä.

Kuten ylläolevasta huomataan, on Neuvostovalta Aasiassa ja sen läheisyys Indiaan vaikuttaa sen, että Englanti on hyvin levoton. Myös selvinnee, että turkestanilaisten toverimme suuret voitot ovat osallisina siinä suuressa rintamassa, jolla englantilainen imperialismi vihdoinkin lyödään, eikä siten suomalaisilla lahtareillakaan ole sitä tukea, johon ne lopulta turvautuisivat.

J. K.

Onegan valloitus.

Bolshevikit ovat tarmokkaalla hyökkäyksellä valloittaneet 22/VII Vienanmeren Xänislahden rannalla olevan Onegan (Xänisen) kaupungin. Englantilaiset saivat perinpohjaisesti selkäänsä sekä vielä tähän asti on kaupunki suurine varastoineen ollut bolshevikien hallussa.

Tämä valloitus osoittaa, että Puna-Armeija kykenee voittamaan hampaisiin saakka asetetut englantilaisetkin. Myös selvää tästä, että englantilaisten retki Pohjois-Venäjällä lähenee loppuaan. Voimat ovat vähäiset. Vapaaehtoiset lahtarit eivät jaksa enää taistella. Venäläisetkään lahtarit eivät jaksa ajan oloon tehdä vastarintaa, joten edessä on *Arkangelin menetys* ennen talven tuloa, jos englantilaiset meinaavat pelastaa joukkojaan.

Onegan valloituksen luulisi vaikuttavan Muurmännin tapahtumiinkin. Se oleellisesti merkinnee englantilaisten, karjalaisten ja suomalaisten lopullisen selkääsaunan alkua Muurmännillä, Karjalassa ja Aunuksessa. Näiden kaikkien on aloitettava peräytyä. Jotta niille kävisi oikein hullusti, niin on joka paikkaan näiden lahtarijoukkojen selkäpuolelle lähetettävä sanoja, että *noustaan kumoukseen. Hävitetään rautatiesillat.. Tuhotaan pienet vihollisjoukot ja aloitetaan hurja sissisota selkäpuolella.* Kun Puna-Armeija painaa etelästä ja Onegan suunnalta, niin silloin englantilaiset lahtarit käytyreineen ovat niin ahtaalla, että niille tulee tulinen kiire laivoilleen.

— Punaisen Viron Työväen Kommuuni on vielä olemassa, huolimatta siitä, että suomalaiset lahtarit selittävät, että muka Neuvosto-Venäjällä on Punaisen Viron armeija ja sen hallituksen toiminta kokonaan lakkautettu. Nykyisin on vaan toiminta muuttunut toisenlaiseksi, kun rintama ei ole niin lähellä Viroa. Kuitenkin edelleen toimii ja taistelee punainen Viron armeija ja Viron Työväen Kommuuni edustaa virolaisia bolshevikkeja sekä muita kumouksellisia. Levittäkääpä tietoa tästä Suomeen ja Viroon, niin antaa se uutta innostusta ja pontta kumouksellisille aineksille katsoa luottavammin tulevaisuuteen. Jokaiselle olkoon selvänä, että suomalaisten ja virolaisten työläisten ja sotilasten yhteistyöllä vapautetaan Suomen ja Viron heimot lahtarien vallan alta, ja silloin on lähetettävä kautta Suomen sana Viron työtätekeväille luokalle, että vielä edelleen heidän puolestaan taistelee Viron Puna-Armeija. Älkää uskoko lahtarien provokatoorisia juttuja.

Ilas
alueen

N° 4

Anna k

Kaikkien maiden köyhälistö, liiheykää yhteen!

Ase työläisen ja talonpojan kädessä on yhteiskunnallisen vallankumouksen ehto

luotetuille tovereille

Vastaava: Jukka Rahja

Onko se

Suomessa

Lahtarit ja sosialistinen kumous... Lahtariporvaristo nim. selittää, ettei kumouksen... lidemokraatit taas sanovat, että kumouksen... en kapita- lismiin tultua tarpeettomaksi... en kautta. Kommunistit sen sijaan sa... kumous on vain ajan kysymys ja se ri... ulkonaiset ja sisäiset suhteet... lonpojat ja sotilaat jättevillä ohjaksiin kumouksen kautta?

Sosialistinen kumous on Suomeen... taan saada maan taloudellinen elä... luokkien etujen vuoksi. Se on ainok... sestä ahdinkotilasta, johon kansain... pitalistirosvot ovat Suomen ajaneet. Su... tuotantotoiminta keskittynyt, että se su... voidaan ottaa yhteiskunnan haltuun. Su... kapitalismin kaudella, vaan on se saanut m... kauden siunaukset, ja kun imperialismi on... sen suursodan kautta rappentumistilaansa, niin... nyt Suomenkin imperialismiin (huom. Aunu... kerin ja Vienan Karjalan selkääsaunat lahtareille). Sen per... ei voi olla mikään muu kuin sosialismi, vallankumouksen kautta punaisen

Aukeaman oikea sivu kuuluu eri asiakirjaan.